

Cu mâna neîntrerupt în poștariul contribuabililor,
și prin introducerea valutei de nică, am regulat
finanțele Ungariei — acum pôte urma bancrotul!

Prorocul Vekerle.

Anunțiu literar.

Pentru de a pute desface cât mai curând cărțile aflătoare în comisiune la mine din rămasul d-lui **George Barițiu** s'au redus prețurile aceloră în modul următor:

Parți alese din **Istoria Transilvaniei** pe două sute de ani din urmă de **George Barițiu**, fost președinte al Academiei rom. din București.

Opul întreg, 3 vol. mari cu 176 documente:
broșurat fl. 10.—, legat fl. 11.50 cr.

Volumele singuratice:

broș. I. fl. 4.20, II. fl. 4.—, III. fl. 2.80,
leg. " " 4.70, " " 4.50, " " 3.30.

Dicționarul unguresc-românesc, compus de **George Barițiu**, broș. 2.50, leg. 3.—.
Darea de semn asupra procesului politic de presă al d-lui **George Barițiu**, redactorele «Observatorului», în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie 1879). —.03.

Dicționarul limbei române (etimologic rom.-lat.) după însărcinarea dată de Societatea Academice Română, elaborat de **A. T. Laurianu**, **I. C. Massim**, **Iosif Hodosiu** și **G. Barițiu**. București 1871—1876, 2 vol. în 8° mare, (179 côle). 6.—

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau formă lor, cum și cele de origine îndoișă (Formând un apendice la Dicționarul). București 1871. 36 côle în 8° mare. 2.—.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc. (Ultima lucrare literară alui **G. Barițiu**). —.15.

Două raporturi de perfecți de legiuni românesce din anii 1848/9 de **G. Barițiu**. —.15.
Opurile lui **Caiu Corneliu Tacit**, traduse de **Gavril I. Munteanu** cu biografia traducătorului de **G. Barițiu**. Sibiu 1871. 614 pag. 8° mare. 1.—.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu 1884. —.10.

Independența constituțională a Transilvaniei de **A. Papiu Ilarianu**. —.20.

Tesaur de Monumente istorice pentru România de **A. Papiu Ilarianu**.

Tomul II. complet, București 1863. 406 pag. 4°. 3.—.

" III. " " 1864. 406 " " 3.—.

(Vol. I, II și III complet în preț de 15.— se află în librăria subscrișă).

Responsabilitatea Ministeriale. Discursul de reintrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de casațiune și de justiție. București în 16 August 1866. —.20.

Contesa falsă, novelă tradusă din limba germ. de **B. V. Vermont**. —.20.

Blondinul din Namur și Pașa dela Buda, două novele. —.15.

Plutașul, narațiune americană. —.15.

Othelo, novelă de **Wilh. Hauf**, trad. din limba germ. București 1875. —.15.

Patimele junelui **Werther**. —.15.

Criticele „istorice” ale lui **Iosif Sterca Șuluțiu** de **Kerpenyes scărmanate**. (In-formățiune tipărită ca manuscris). Aduș la „Parți alese.” —.05.

Rogându-mă de comande binevoitoare, îmi iau voia a comunica, că aceste cărți se vor vinde cu prețurile de mai sus numai pe cât va ajunge depositul aflător la mine.

Cu totă stima

Librăria W. KRAFFT în Sibiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Delegațiunile.

Skene, odinióră, a numit delegațiunile „mașină de votizare!” BCU Cluj / Central University Library Cluj

Hasner, odinióră a ȃis: „Delegațiunile sunt o instituțiune politică de surdo-muți!”

Eu, din parte'mi, consider delegațiunile de smântâna parlamentelor austro-ungare, din care Maghiarii fac unt, și zara o lasă Nemȃilor!

Pentru celelalte popóră ale Austro-Ungariei, delegațiunile sunt desagii, în care măgariul dela târlă pórtă povara!

Delegațiunile sunt prostul, care, pentru pacea europeană, mănâncă șapte pâni, și popórălor le concede se înghită gol!

Delegațiunile sunt organul, prin care Austro-Ungaria d'ocamdată licuidează, mai târȃiu póte se bancroteze, și dómne ferește de mai réu!

Calicul.

Stichuri fără cap din logica contradicțiilor.

Causa noastră a Românilor din Șoveniștia învinge la Haga, învinge în delegațiuni, învinge în toate părțile, și noi tot cei buzați!

* * *

În totă lumea nu's atâtea libertăți, câte în Ungaria, dar' pentru aceea aici nici „dreptatea“ nu mai e sigură de procese de presă, și de temniță!

* * *

Cuvântul de tron, cu care delegațiunile din estan s'au deschis, constată, că în Europa e pace, Kalnoky din contra, cere înmulțirea bugetului militar cu 4 milioane floreni v. a. sau 8 milioane de corone valută vecherliană!

* * *

„Relațiunile Austro-Ungariei cu România sunt cele mai amicale“ — strigă Kalnoky în delegațiuni! — Din contra, Maghiarii cu Românii, de dragoste, s'ar băga de pēr în sîn!

* * *

„Iustiția maghiară a pus în Satmar lui Dr. Lucaciu ghiarăle'n gât“ — sbiară gazetele românești! — Din contra, nici o gazetă nu vrea se constateze, că nu e iertat nimenui se'și apere drepturile călcate, prin apelațiuni pline de înjurături!

* * *

Vekerle, marele finanțier al Ungariei, a regulat valuta cu'n succes atât de strălucit, încât la țereni nu mai affi cruceriu în pungă!

* * *

Uniții cu Neuniții fac alianță, ca se'și apere limba strămoșască'n școlă. La alungarea dracului din biserică însă nici unii nici alții nu se cugetă!

Guți Punguț.

Era la noi un haruț	De nici un chip nu era
De'l chema Guți Punguț	Gura a 'i-o descleșta
Om trecut de șeptezeci,	Cuminecătură-ai da.
Neguțător de berbeci	Popa sta ca desperat
Și de capre și de piei	Că prea mult a'ntârđiat,
Și ieđi voștini și miei.	Și 'i-o muri poporeanul
Și era de velfă mare,	Cum móre și dobitocul
Alb ca un fund de căldare,	Negrijit
Cum este pe din afară	Nespovedit
Dac'a stat cinci ani pe pară.	Cu'n cuvânt neispăsit.
Se știți că Guți Punguț	Dară tinêrul Gerguț
Era vêr bun cu Gerguț	Dacă vêđu că Punguț
Și uncheș la Patrubani	Gura nu și o descleăștă
Ce'ngrășa niște gligani	Numai un minut așteaptă
Dórá de vre-o șapte ani.	Apoi đice : Hei părinte !
Și avea Guți Punguț	De ești prost, am eu minte,
Un fecior numit Gerguț,	Știu eu cum se 'i casc gura
Că mai avuse-un odor	De vrei a'l cumineca,
Ce'l numia Punguț Todor,	Pune numai în lingură
Da'i murise din senin	Pune cuminecătură
La un tîrg în Segedin.	Și 'i-o apropie de gură
Destul că Guți Punguț	Apoi fie vina mea
Cade la pat, și Gerguț	De nu și-a căsca gura !
Merge la popa degrabă	Popa face întocma
Se vină cu hai spovadă	Ear' Gerguț iute aducea
Și cu cuminecătură	O piele mare de capră
De-a vrea se o iee'n gură.	Și o freacă, nene freacă
Popa vine, dar' Guți	Sub nasul bolnavului
Își închisese ochii	Ėla simțind colb de capră
Și'și încleștase dinții,	De loc gura și o cască

Și strigă : Da câte ai
 Și una cu cât o dai?
 În acel moment popa
 Îi înfundă lingura
 Cea cu cuminecătură
 Afund la Arman în gură
 Să nu moară negrijit

Negrijit, ne ispăsit,
 Cum mor mâțele și câinii
 Și jidanii și păgânii,
 Că dóră Guți Punguț
 Era neam cu Iszekuț,
 Cu Csokan și Gajzagó,
 Cu Merza și Cabdebo !

Anacreontica.

Mulți picuri în mare sunt
 Mulți hăbăuci pe pământ,
 Mulți salută alba lună
 Și cred în sfânta Tribună;
 Mulți cari cred în purgator

Mulți se'nchină damelor
 Dar' toți de i-ai numera
 Nu cred frate c'ai afla
 Atâți câți am desbrăcat
 De când sunt eu — avocat.

Alexics György-şachter.

Auđit'ați, auđit	Și apoi au discutat
Lucru nemaı pomenit,	Un lucru prea minunat
Că'nvęțatul Alexics	Care'i cel mai însemnat
Cel cu nasul de ariciu,	Din câte ei au lucrat,
Ce avea multe lefterii	De când Rabi și șechteri sunt
Le-a lăsat tóte pustii	Pe rotogolul pământ.
Și s'a pus pe șachterii?	Ei adecă au hotărît
Ca se știți cu acurat	Că jidanii negreșit
Lucrul cum s'a întêmplat,	Trebuie-ar copulați
Și se fiți orientați	Cu samaritenii frați,
Poftim samă se luați	Cari la boale sunt dedați
La cele ce vor urma :	Și de strocșeli infectați,
Fost'a în Palestina	Că dóră pe astă cale
Un Rabi prea iscusit	Vor scăpa de acele boale,
Și Wekerle fũ numit.	Ce's ڊise ereditare
Acel Rabi, într'o ڊi	Precum „lipsa de parale“,
Adunat'a șechterii	Guta, apoplecsia,
Din plaiul Palestinii	Rîia și nebunia,
Din pusta Ungarii,	Și alți morbi familiari
Pe cei din Galeleia	Ce nu sunt tocmai prea rari
Și din Transilvania,	La cavalerii maghiari,
Și pe cei din Nazaret	La cărlani și la măgari.
De unde n'a fost profet,	Dar' un nęcaz se ivi
Decât unul, de când lumea	Care'i c'am nedumeri;
Și ala Gall se chiama,	Cine lucrul se'l înceapă
Pe Hieronimi scusa	Ca bine se se priceapă,
Când cela prostii făcea.	Că ori-cum, da'i lucru greu
Destul că s'au adunat	Se ști nęravul ovreu
Toți totuți la mare sfat	Tocmai ca cel unguresc,
Ca țiganii la . . . păsat,	Țigănesc și armenesc,

Muscălesc și cerchezesc,
 Cari tóte o se le știe
 Cel-ce face cununie
 De ceast nouă. Deci s'au pus
 Și chiemând darul de sus
 Preste întregul sobor
 Ce era la ciorobor,
 Aruncat'au în caftan sorți
 Se vadă care din toți
 Lucrul cest nou l'a începe ?
 Deci cum bine se pricepe,
 Sórtea cădù și aici
 Pe'nvêțatul Alexici,
 Care'i neam din ómeni mari
 Rudă de șolomonari,
 Care pórtă vremile
 Și cunosc jidancele
 Tóte câte au parale,
 Deci Alexici de pe vale
 Se duce oblu la munte
 În Sion unde sunt multe
 Ovreicuțe ochișele
 Cu têrtanii printre ele,
 Și una și-a arvunit
 Și cu ea'n Pesta a venit,
 Un expres 'i-a logodit,
 Un detectiv 'i-a cununat,
 Un rabiner 'i-a jurat
 C'or fi sóță și bărbat.

Pân' Wekerle va'nțelege
 Că nu'i bună astă lege,
 Fără popi fără dieci
 Fără feți și patrieci.
 Astfel dar' ghaiața e spartă
 De a lui Alexici bardă,
 Nu rămâne decât că
 Mulți pilda s'o imiteze
 Și se nu se mai boteze,
 Nici cunune la preot
 Ci la ori și care pod,
 La ori-care detectiv
 La ori-ce polițaiu bețiv,
 Par'că vëd pe Moldovan
 Gerguț vestitul Clujan,
 Cât de mult invidiază
 Pe Alexici puiu de barză,
 Că nu se póte și el
 Cununa încetinel
 Dup'alui Wekerle taină
 Cu o tinără jidană,
 Cu nas lung încârligat
 Și cu un tată bogat !
 Deci șachterului Alexici
 Se strigăm toți de aici
 Vivat kerlí, hai sub ciur
 De nu — te taiu împrejur !
 Că ești Sêrb, nu ești Ungur !

Chiuituri d'ale țerenilor la joc.

Leliță cu ochii bori
 Nu te uita la feciori,
 Ci te uită la bărbat
 Dacă dracul ți l'a dat,
 Așa urît și așa căscat !

* * *

Cătănireaș cătăni
 Cătănireaș și eu ȃeu
 De-ar fi pușca de tuleu,
 Și vergeaua de scăete
 Regimentu'ntreg de fete.

* * *

Aşa ȃice mândra mea,
Că nu-'i gură ca la ea,
Dar' mai este la neveste,
Numai nu se povestește!

* * *

Părinte sfinția ta
Spovedește'mi pe mândra,
Da nu-'i da păcate grele,
Că jumătate's a mele!

* * *

Lelița cu flori pe cap
Cu poalele tot dărab,
Țipă-'ți din cap florile,
Și-'ți cârpește poalele!

* * *

Bate Doamne pe popa,
Că mi-a spovedit mândra,
Nu știu ce canon 'i-a dat,
Că de-atuncea m'a lăsat;
Eu alta 'mi-am căpătat,
Mai dulce la sărutat!

* * *

Haideți feciori la iubit
Că fetele s'au lesnit,
Perechia de fete mari
Costă numai trei crețari,
Perechia de coconițe
O cumperi cu trei groșite!

* * *

Măritam'aș se nu șed
Numai câmpul se nu-'l vęd,
Câmpul se'l vadă bărbatul

Eu se mătur se fac patul,
Se'mi pun oglinda'n fereastă
Se vęd bine'mi stă nevastă!

* * *

Fetele din Alămor
Șed cu pipa pe rozor,
Una strigă de sub rîpă
Dă'mi veruțo foc în pipă
Alta strigă din părău
Mi'i veruțo dă'mi băgău!

* * *

Florile dela izvor
Tóte'mi strigă se me'nsor
Numai flórea dingă iaz
Ea strigă se me mai las,
Se nu mi leg de cap nēcaz!

* * *

Lelița cu poale scurte
Le-ar întinde nu-'i de unde,
Le-ar întinde pu'n picior
Celalalt rămâne gol!

* * *

Mândro de dragostea noastră
Au înflorit pomii'n cóstă,
S'a aflat un blăstăemat,
Și pomii 'i-a retezat,
Dragostea ni-oa stricat.

* * *

De ce maică m'ai făcut,
La pólele bradului
Pe sama 'mpăratului;
Maică se me fi făcut

Sub frunză verde de vie,
Se-ți fiu maică slugă ție!

* * *

Plânge-me maică cu dor,
Că 'ți-am fost harnic fecior,
'Ți-am scos plugul din ocol,
'Ți-am făcut negru ogor
'Ți-am arat 'ți-am sămănat,
Te-am lăsat cu grâu'n stoș
Și neamțul m'a dus în foc!

* * *

Mândra decât tórce in
Mai bin' bea un cop de vin,
Că vinul e lunecos
Ear' inul e zdărios!

CU Cluj / Central University Library Cluj *

Nu te uita mândro hăi
Că ciórecii mi's cam răi,
Că nici eștia nu's ai mei!

* * *

Rochia cu crinolin
Așteaptă domni și nu vin;
Cei cu cióreci nu'ndrăznesc,
Cei cu nădragi nu sosesc!

* * *

Măritam'aș mărita,
Pânea n'o știu frământa,
În cuptoriu n'o știu băga,
Cu gura o știu mânca!

* * *

Pe la noi prin prunișori
Tot cărări de domnișori,

Unul merge altul vine,
Eu rămâi ca vai de mine!

* * *

Beutóre's beutóre
Dar' la cârcimă nu's datóre,
Numu'n cop de cucuruz,
Și nici ala nu l'am dus!

* * *

Frunză verde na și na,
Apa 'mi-a dus cânepa,
'Mi-au rămas șese fuióre,
Și le-am dat la torcătóre!

* * *

Dragumi badea buzat,
Când sërută face zap!

Rëu mă dóre'n pept și'n spate
De pușcă și de lăcate,
Rëu me dóre preste'ncins,
De câte copile am strâns!

* * *

Măi bădiță Ionanaș
Făți fântână la pîrlaz,
Și strigă seara pe lună
Hai mândro la apă bună,
Apă bună de gustat,
Și gură de sărutat!

* * *

Ce mi mai drag în vieță
Nevasta cu cârpa creață
Și bărbatu încins cu ață!

* * *

Lase-me măicuțo'n pace
 La urît silă nu'mi face,
 Că urîtul nu'i de-o ȃi
 Dar' e până voiu trăi,
 Și urîtul nu-'i de-o nópte
 Ci-i urît până la mórte!

* * *

— Hai mândruțo se fugim
 C'amêndoi ne potrivim,
 Se fugim se trecem Oltul,
 Seneschimbăm mândroportul.

— Eu badeo te-aș asculta

Dar' mi frică de una,
 Că tu badeo ești cătană
 Ti oprî pe la vre-o vamă,
 Io's femeia ne nvêlita
 Lumea a ȃice că's fugită!

* * *

Vai de mine ear' e sară
 Măicuța m'a bate eară,
 Că și a seară m'a bătut,
 C'am stat cu badea prea mult!

* * *

Fóe vérde lemn domnesc
 Pus'am gând dumneȃeesc
 Ca se mă călugăresc;
 M'oi călugări ca dracu,
 Că fetele îmi pun capu!

* * *

Něcăjitu-'i omul Doamne,
 Când se culcă și nu dórme,
 Da'i mai nēcăjit atunci

Când își dă boii pe junci
 Și vacile pe juninci!

* * *

Palincuța lumea mea
 M'am jurat că nu te-oi bea,
 Dar' vėdend pe alții bėnd
 Pusum'am și eu la rėnd!

* * *

Dorul de Dumineca
 L'a făcut ibovnica,
 Da dorul de alte ȃile
 L'au făcut niște copile!

* * *

Vai dorule vai și vai
 La multe rele mă dai
 Da eu cãte știu de tine,
 Și nu te mai spun la nime!

* * *

ȃice popa când cetește
 Feciori nu iubiți neveste;
 Preoteasa ȃice bine,
 Feciori veniți dar' la mine!

* * *

Cãte fete's cu peptare
 Tóte's strîmbe de spinare,
 Numai mândrulița mea
 E óblă ca secerea!

* * *

Fóe verde de cicóre
 Tata umblă se me'nsóre,
 Da maicuța nu mă lasă,
 Se-'i aduc pe dracu'n casă!

* * *

Stați feciori cu jocu'n loc
 Se vie și mândra mea
 Cu fața ca hârtia
 Cu gurița cât vedrița
 Cu'n născior cât un ulcior!

* * *

Harnică-'i mândruța mea
 Harnică dracul s'o ia,
 Pune pâpza când dă frunza,
 Și-o țese când vine vara
 Muștele-'i mîncă mînzala!

* * *

Lelea cu poalele crețe
 Ține cânepa'n cotete;
 Dintr'o peatră de fuiore,
 S'alege c'o spălătore!

* * *

Dómne d'aș găsi un drac,
 Se'l prind și se mi'l desbrac
 Se fac sócrei căpeneag
 Socrului căciulă'n cap!

* * *

Tóte fetele se duc
 După urma de păpuc,
 Numai eu abia mă trag
 Dupu'n petec de nădrag!

* * *

De-aș ajunge pân' la toamnă,
 Se me'nsor se'mi iau o dómná,
 Fie batăr de țigan
 Numai se aivă vigan!

* * *

Fetele din sat la noi
 Facele-ar Dumneșeu oi,
 Și pe mine pécuarriu,
 Că știu sama la șuștariu!

* * *

Drăguța cu ochii mieri
 Cumpărăși peptariu cu flori
 Pe banii dela boeri!

* * *

Nu mi nēcaz pe altu
 Cum mi chiar pe fěrtatu;
 Că'mi cunoaște mândra mea
 Și tot umblă se 'mi-o ia!

* * *

De n'ar fi ochi și sprâncene
 N'ar mai fi pécate grele;
 Ochii și sprâncenele
 Ele fac pécatele!

* * *

Mândra înaltă sprâncenată
 Și-o uitat gura căscată;
 Și muștele's blăstěmate
 Îi umplu gura nechiamate!

* * *

Fălóse's fetele Dómne,
 Tóte'n șurțe de cartóne
 Și peptare de barșóne
 Părinții le mor de fóme!

* * *

Mândruliță de demult
 Dă'mi gurița împrumut,
 Că de seară viu la voi

Și ți dau gurița înapoi,
Că de s'a întâmpla se mor,
Se nu ȃici că ți's dător!

* * *

Mândra mea de mândră ce-î
În casă ține purcei,
Pe sub vatră câinii latră
Pe cuptoriu mâțele fată,
Pe sub pat e tot rîmat
Pe la ușă tot cenușă
În ladă-'i te poți uita
Că e gólă ca și ea!

* * *

Mândra mea de mândră mare
Nici o ie bună n'are,
Are una de bumbac
Dar' e ruptă după cap;
Când o spală în căldare
Numai pelea pe ea are,
Când o 'ntinde pe butuc
Latră câinii ca la lup!

* * *

Rău îi stă mândruței mele
Cu cercei și cu mărgele,
Cu gura fără măsele,
Fără șapte de nu's opt
Eară dinți n'are de loc!

Urzică Scandalografescu.

„Transilvania”, fôia Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, dela nașterea sa, a fost și este o sărăcie lucie literal-culturală cu ciucur la urechie.

Această fôie ese la 15 a fie-cărei luni, și cadă Țiua eșirei ei în Țiua Crăciunului ori a Paștilor, când tot Românul, fie el drept ori strâmb credincios, se bucură de dulce, ea mereu e de post.

Celce cetește fôia „Transilvania” ala nu mai are lipsă de post, ci singur de rugăciune, și e sigur de împărăția ceriurilor, pentru-că mai mare canon pentru mântuirea sufletului, cel mai prost călugăr nu e în stare a da unui muritoriu păcătos, decât cetirea din doscă în doscă a acelu organ literal-cultural!

„Transilvania”, acest organ anorganic se trimite membrilor Asociațiunei transilvane gratuit, sau pe deasupra, ca fuiorul popii.

După atare cinste însă nici un membru al Asociațiunii transilvane nu face bale la gură, ci în cel mai bun cas își blastămă pe dascălul, care l'a învățat a cetil!

Pentru nemembrii, abonamentul „Transilvanii”, în monarchie e 3 fl. v. a. și afară de monarchie 9 franci, în monarchie însă nime n'o abonează, și afară de monarchie nu s'a aflat încă suflet de om, care 'și-a urit păralele.

Din venitele abonamentelor, redactorele „Transilvanii” nici negreală nu 'și-o póte cumpăra, cu care 'și mânjește fóia!

Câștig real din fóia „Transilvania” au singur membrii Asociațiunii transilvane, căroră li se trimite gratuit, și ei rămân cu taxa anuală de 5 fl. regulat în restanță.

Fóia „Transilvania” se află în anul 24 al existenței sale. La anul viitor, va fi de 25 de ani, și 25 merită toți aceia, care încă n'au venit la convingerea, că acea fóie e un trântor în coșnița literaturii române, și a culturii poporului român.

Atâta lumină'n ochi doresc eu dușmanilor poporului român, câtă literatură și cultură a împărășiat „Transilvania” în 24 de ani ai existenței sale.

Fóia „Transilvania” cu redactor, tipograf, culegătoriu, corector și negreală — hârtia nu știu ce a păcătuit — costă la an în sumă rotundă 1200 fl. Timpul pierdut al celor ce 'și iau inima'n dinți, și cetesc fórfeciadele acestui organ nu'l iau în considerațiune, pentru-că noi Români suntem Englezi, și numai la Englezi timpul e ban.

După părerea mea e un păcat strigătoriu la ceriuri, că noi Români din Ardeal, din sudórea feței căruia trăiește statul cu tóte pertinentele și impertinentele sale, trăiesc metropoliți, vlădici, vicari, protopopi, preoți, dascăli, cantori, crâșnici, clopotari etc., și tot mai rămâne destul pentru îmbogățirea ovreilor, și a altor șarlatani, se aruncăm în

fie-care an 1200 fl. pentru un organ literar, care cu valoarea sa nu cumpănește sdrențele, din care se face hârtia, pe care se tipărește.

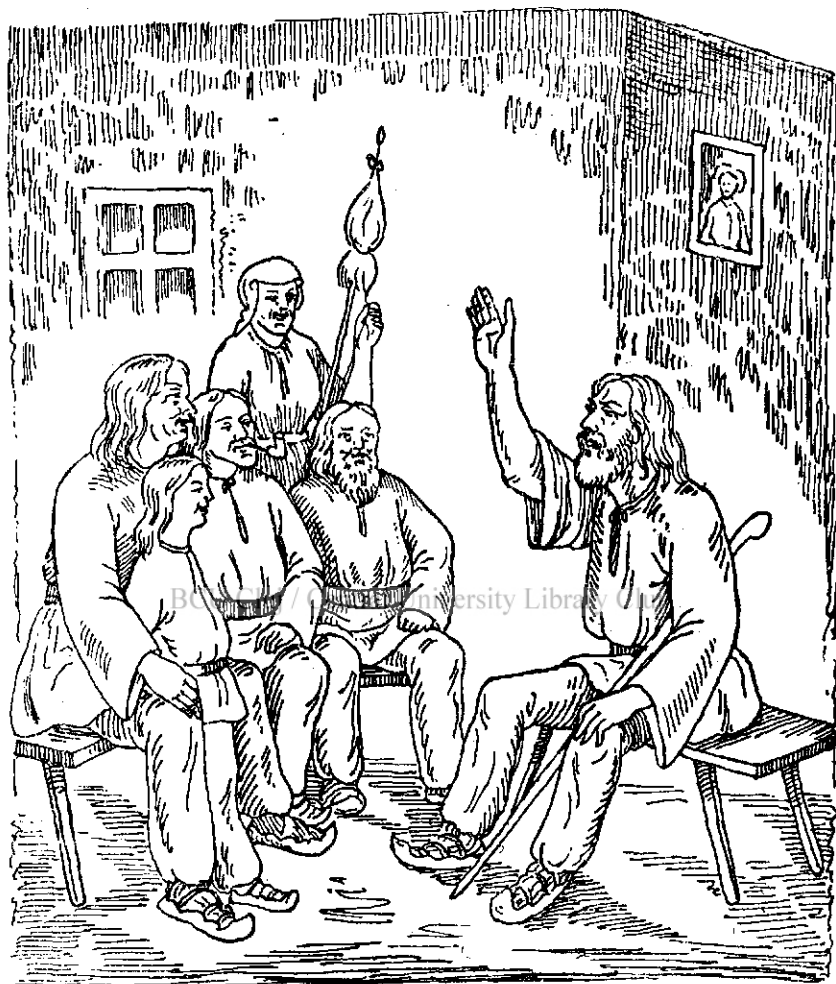
Dacă noi Românii din Ardeal, în 24 de ani am fi depus suma de 1200 fl., cât organul anorganic „Transilvania“ în fie-care an ne costă, cu 5% într'o cassă de păstrare, această sumă ar da ați un capital de 56.567 fl. 53 cr. și cincișesăzecișesemiicincisuteșesedecișesepse fl. 53 cr. v. a.

Care va se țică — cum țice lelea Mia, cofărița din strada Măcelarilor — noi calicii din Ardeal am aruncat în 24 de ani suma de 56.567 fl. 53 cr. în balta fabricanților de negreală, pentru ca, în organul „Transilvania“ înfie-care lună, negru pe alb tipărit se putem ceti numele unor celebrități literare, precum e Ioan Pop de Galați, Ioan Crețu etc., și se admirăm activitatea lor pentru literatura română și cultura poporului român manifestată prin frecarea fundului pantalonilor de scaunele aședate în sala, în care ședințele plenare ale comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român se țin.

Organul literal-cultural „Transilvania“ alias „lucus a non lucendo“, după părerea mea e un hopaiț care împărăștiind lumină, de propriul seu întunerec, însuși nuși vede feștila.

Eu am deci deplină speranță, că la proxima adunare generală a Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român din Blaj, batăr un surdomut se va afla, care, cu voce înaltă va striga: „Deșteaptă-te române“, și românii deșteptați vor arunca trântorul din coșnița literaturii române, și a culturii poporului român afară!

Stan Pătitul.

În copilăria mea, la noi în biserică cânta un cantor cu numele Eliseiu Codârcea.

Codârcea era om înalt, de spate încovoiat leucă. Atâta era de înalt, de când voia se se scarpine în cap, trebuia se se pună în genunchi. Avea urechi mari, prea mari pentru un om, și pentru un măgariu nu destul de lungi. Din obrazul lui rotund ca flórea sórelui spênđura

preste o gură largă un pociump noduros cu chiemarea de ai servi de nas.

Cu tóte este oamenii din sat ȕiceau lui Codârcea, că-i fără nas.

Obrazul lui Codârcea era roșu, nasul lui și mai roșu, nu însé din naștere, ci din multele închinări cu sticla pe la pomeni, nunte, și prin cârcime.

Eu ca copil mergeam la biserică numai ca se vęd nasul lui Codârcea din apropiere, și uitându-me la el se admir mărima faptelor lui Dumneȕeu.

Ce ar fi, cugetam adeseori în mine, dacă Dumneȕeu pe toți oamenii 'i-ar fi făcut cu nasuri așa de mari?! Atunci la noi în sat nici jumătate oamenii n'ar fi încăput în biserică.

Cu tóte este și un nas mare își are părțile sale bune. Codârcea cu nasul lui se putea apăra și de câni, n'avea lipsă de bătă. Când venea beat mort de ore unde, cu amëndoué mânilé se putea ținea de nas, ca se nu cadă pe spate, în dreapta ori în stânga. Pe fóle nu'l lăsa nasul se cadă. Când se ducea cu vitele la câmp, dacă vrea se le lege, se punea numai pe spate, și priponul era gata.

Singur o împrejurare'l supéra pe Codârcea. El în tóte tîrgurile nu'și afla pălărie așa de mare, cu care, punéndu-o pe cap, se pótă apăra nasul de plóie, și de arșița sórelui.

Codârcea era un mare cântăreț; mai înalt decât el în tótă episcopia nóstră n'ai fi aflat. El cânta ca un bou de baltă, și cântând închidea ca și cocoșul ochii, pentru ca oamenii se cugete, că el cântă de rost. Pécac numai, că nu cânta pe psaltichie, și nasul nu'i făcea serviții la cântări. Dacă ar fi cântat pe psaltichie, și 'și-ar fi folosit și nasul la cântări, sigur ai fi cugetat, că cântă în ștrune și'n organe.

Cu deosebire vara era interesant se veți pe Codârcea cântând. Vara, muștele trăgeau la nasul lui cel roșu ca la un dărab de carne vie, și până ce el cânta cu ochii închiși, cugetai, că nasul lui se găta se roiască.

Multe a pățit Codârcea în viața lui, și din pățaniile este vreau se vă povestesc câteva.

Odată șapte preoți au făcut unui bolnav maslul cel mare. Codârcea servia la maslu ca cântăreț. Aci un preot glumet, după ce a cădit prin odae, a acățat cădelnița de nasul lui Codârcea.

Codârcea era și un pățimaș fumătoriu, sau pipaș. El avea o pipă mare de lemn, și o țeve lungă la ea. Plecând odată în, tovarășie cu mai mulți alții locuitori dela noi la un târg de vite, Codârcea pe drum și-a perdut țevea dela pipă. Disperat, că nu pôte fuma, se uita jalnic la pipă. Atunci un tovarășu-i a disal Mă Codârceo, tu n'ai lipsă de țeve la pipă, împlântăți nasul în butea pipei, și-i dă foc!

Pe vremea aceea trăia la noi în sat un ficior cu numele Stan Pădurariu. Stan era un ficior frumos, chipeș, și din fire forte isteț, dar' la anumite timpuri îl apucau nebuniile, și făcea câte prostii tóte. Cu deosebire se alerga după copii prin sat, îi prindea de urechi, și juca cu ei bătuta. Pe cai, boi, vaci și biboli se punea călare, și-i alerga până ori cădea jos, ori se sătura. Alte fapte rele nu făcea Stan.

Într'un an óre-care în Sibiiu s'a deschis casa nebunilor, și prin tóte satele s'a dat porunca, ca pe cei nebuni se-i ducă la Sibiiu.

Deregătoria nóstră comunală, ascultând porunca mai înaltă, a hotărît se trimită pe Stan în casa nebunilor la Sibiiu.

Codârcea, ca om cu carte, era membru în deregătoria comunală, și având a călători în alte afaceri la Sibiiu, de-

regătorie comunală 'i-a încredințat pe Stan se'l ducă în casa nebunilor.

Spre acest scop deregătorie comunală a predat lui Codârcea o carte pecetluită cătră direcțiunea căsiei nebunilor.

Codârcea a pus pe Stan în car, și a plecat cătră Sibiiu.

Stan, cum, cum nu, aflase, că pe el vreau se'l ducă în casa nebunilor la Sibiiu, dar' a mers liniștit fără se facă greutăți, căci nu'l ajunsese tónele nebunii.

Ajunși nóptea în Sibiiu, Codârcea cu Stan au tras la o cârcimă, și s'au culcat.

Preste nópte, până ce Codârcea dormia, Stan 'i-a furat cartea cea pecetluită din straiță, apoi însuși s'a pus la somn.

În dimineața următoare sculându-se amândoi, Codârcea a ȃis cătră Stan: Stăi tu aici la car și grijește, că eu me duc în oraș se'mi isprăvesc niște treburi, apoi viu și te duc și pe tine în oraș.

Cu atâta Codârcea a plecat, Stan a rămas la car.

Depărtându-se Codârcea, Stan încă a plecat prin oraș, și întrebând unde-'i casa nebunilor, s'a dus la directorul, 'i-a predat cartea deregătoriei comunale, și 'i-a ȃis: Domnule, deregătorie comunală m'a trimis se aduc aici un nebun. Da unde-'i nebunul? întrebă directorul. — E la car, răspunse Stan, me duc de'l aduc de loc. El va ȃice însé, că eu sum nebun, că așa'i e obiceiul, dar' dumniavóstră se nu-'i credeți, și veți vedea ce veți face aici cu el.

Cu atâta Stan s'a întors la car, și aștepta pe Codârcea.

Într'un târȃiu Codârcea vine și pleacă cu Stan prin oraș cătră casa nebunilor. Aici Stan ȃice cătră directorul, până-ce Codârcea căuta prin straiță, și prin tóte posonarele după cartea deregătoriei: Esta-'i domnule!

Înzădar striga Codârcea cătră directorul, că Stan e cel prost, căci, la porunca directorului, doi servitori au luat

pe Codârcea, l'au dus într'o odaie, l'au legat, l'au tuns și l'au îmbrăcat în hainele obicinuite în casa nebunilor.

Stan, venind la cuartir, au prins caii la car, și rîdînd s'a întors acasă.

Numai la intrevenirea deregătorii comunale a scăpat Codârcea tuns ca un regrut din casa nebunilor, și d'atunci nici Stan n'a mai făcut nebunii!

Versul fetelor remase.

Lase-me mamă se dorm	Numai eu stau supărată
Că nu m'ai dat după domn	C'am rămas nemăritată.
Ba nici dup'un ficior prost	Nici holtei nici veduvoi
Gândești că cășlegi n'o fost.	N'aruncă ochii la noi,
Mamă'i septemâna albă	Par'că eu n'aș fi tot fată
Și nime nu mă întrebă	Și-aș fi bună măritată.
De măritat îs ori ba?	Dă mamă popii prescuri,
Vai stricatu-s'a lumea!	Eu țin sfintele miercuri,
Cășlegile s'o gătat,	Dór' v'a da 'ntre fete-o mórte
Mamă, și io n'am bărbat,	Să móră, mămucă, tóte!
Și numai tu ești de vină	Singură de-oi rămânea,
C'am rămas fată bătrână!	Tu mămucă vei vedea
De vrîsta mea câte-o fost	Cum s'a duce vestea'n sat
Tóte o întrat cu conciu'n post	Că și eu m'am măritat!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Constituționalismul, la noi, ca și în alte țeri, e o minciună!

* * *

În țările civilizate lupii cu câte patru piciore se răresc, cu atâta mai tare însă se înmulțesc cei cu două piciore, contra cărora câinii dela stână n'ajung se scape oile de sugrumare!

* * *

La ultima expozițiune agricolă din Seliște s'a putut constata, că mintea sănătoasă umblă cu opinci!

* * *

Ministrii Ungariei primesc plângerile naționalităților cu gura plină de promisiuni, și cu mânilor góle!

* * *

Măgariul lui Bileam numai odată a vorbit, și asta s'a privit de mare minune. Mai mare minune ar fi însă, când mulțimea măgarilor de ađi, care în tóte adunările vorbesc, ar tăcea!

* * *

Proiectul de lege alui Vekerle, despre credința neconfesională în Dumnezeu, s'a dovedit în casa magnaților de scara, pe care patriarhul vechiutestamentariu Iacob a văđut în vis!

* * *

Numai în urma unei tractări neumane șampanul face spume la gură, întocma ca și Vekerle în ultima casă a magnaților!

* * *

Datorii se numesc acele sume, care nu se plătesc!

* * *

Numele cel bun e tămâia moralității!

* * *

E mare deosebirea între o fată care e mireasă fericită, și alta, care din fericire e mireasă!

* * *

Nemții din Seliște, câtu-'i códă cu porc și codubatura cu códă, tot brânzoi v'or rămânea. Asta s'a dovedit și la ultima espozițiune de vite a reuniunii agricole române din comitatul Sibiiului.

* * *

Garson, flăcău, burlac, sau cum ăic cei din România, bicher, e un individ, care în tinerețele sale n'are timp d'a se însura, în bătrânețe nu află consult a se însura, ear' timpul între tinerețe și bătrânețe și'l perde făcând planuri, pe care fată se'și aleagă de nevastă!

În birt.

Țăranul: Bine jupâne, n'ai văduț dumniata, că'n ciorba asta's patru muște mórte?

Birtașul: Aștepți dumniata, ca muștele fierte se mai și sbóre?

O invitare.

— Pe Duminică te invit la ospet!

— Ce spui? — Dór nu te însori a patra órá?

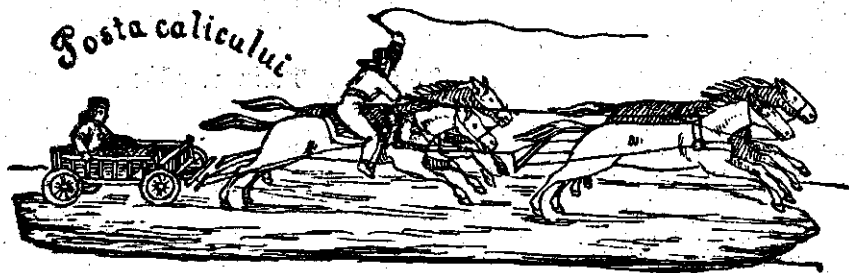
— Ba da!

— Bre frate! — Numai când ți-a luat Dumnețeu a treia nevastă, și tu te și însori de nou!

— De, până ce Dumnețeu ia, iau și eu!

In librăria lui W. KRAFFT in Sibiu se află:

- Albinu A., Amicul jocului de schach teor. și pract. broș. —.75.
 Arca Cleopatra, Cartea bunei cūviință in viața soc. broș. —.40.
 Baronzi George, Nopturnele broș. —.25.
 — Căea de aur din țilele lui Mircea cel mare. broș. —.60.
 — Frații de crucea năgra, roman istor. —.60.
 Bolintineanu Dimitri, Elena. broș. 2.—.
 Bosco Iasăia B., Florile inimei. Poesii. broș. —.80.
 Candila de Custevei. Basm popular. broș. —.60.
 Canilli C., Provața românului, obiceiurile nuaiilor aflate pe la țara, cronica Sinaia și poesie. broș. —.30.
 Corabia blestemata. Basm popular. —.60.
 Cornicea satelor, anecdote și glume. broș. —.40.
 Dragos I. Dr., Vivia sau biserica din Cartagine. Naraț. istor. broș. 1.50.
 Dumas A., Aventurile lui Liderik. broș. —.60.
 Dumas-D. A., Cei trei Muschetari. broș. 3.50.
 Farjeon B. L., Misterul de la Porter-Square 2 vol. broș. 1.50.
 Femeele, jocul și vinul, roman umoristic —.75.
 Fundescu I. C., La Paris cu ori-ce preț și a Pațit'o Gogu. broș. —.90.
 Georgescu P. M., Literele și omul de litere in vécul al XIX-lea. broș. —.20.
 Granda Gr. H. Vlăzia sau ciocoi noui. broș. 1.05.
 Grăzer, mare haiduc național —.40.
 Halima sau istoria mitologica arabicească, 4. vol. broș. 2.50.
 Halima, Povești arabe. broș. —.70.
 Ipcar Ig., Regele și evreica. broș. —.70.
 Indienii sau peille roșii. broș. —.40.
 Ispirescu P., Din povest. unchișului sfătos, basme păgănești. broș. 1.—.
 Istoria Elbinei. broș. —.30.
 Kock de H., Strigoica sau sugătorea de sânge. broș. —.60.
 Macri P., Banditul Pavel Marin sau omul de sânge. broș. —.60.
 — Banditul Sandu Marin. broș. —.60.
 — Sugrumarea T., copila domn. din Bucuresci, ilustr. broș. —.60.
 — Scarvulis sau crima din Braita, ilustrat. broș. —.60.
 Marinescu, D. N., Pusnicul Carpaților. broș. —.45.
 Miculescu Gr., Procedura cărții funduarie. broș. —.80.
 Nihilistij sau asasinatul lui Alexandru II. broș. —.75.
 Pacațian T. V., Flori de tōmnă. Poesii. broș. 1.—.
 Petrovicu L. Dr., Iubirea față de copii. broș. —.20.
 Poesie de B. Petriceicu-Hasdeu. broș. —.50.
 Pop Florantin, Avram Iancu, regele Carpaților. Roman istoric —.70.
 Poppescu N. D., Banul Măracine, novela ilustrat. broș. —.60.
 — Primul ranit, novela. broș. —.60.
 — Codrean Haiducul, novela. —.60.
 — Constantin Brancoveanu, novela. —.60.
 — Prisonierul dela Plevna, novela. —.60.
 Rotcovschy J., Columba, istorie morală și instruct. broș. —.15.
 Sakelario L., Două inimi de femeie. broș. —.35.
 Șapira M. I., Mînuni mnemonice sau mnemotehnica. broș. —.40.
 Schwarzfeld M., Practica și apropurile lui Celibi Moise. broș. —.60.
 Sdrincu spaima smeiilor. Basm. popular. broș. —.60.
 Stern A., Regele Lear. Tragedie de Shakespear. broș. —.60.
 Tacid G. A., Șapte munți. broș. —.40.
 Wolf Leon, Fetele Ileanei și Strigoitul din Bucuresci. broș. —.60.
 — Aladin sau istoria unui Vrăjitor. —.35.
 — Voinic înflorit, basm popular. —.40.
 Zina Zorilor, basm popular. —.60.

Mai multor abonenți: Reclamările, făcute după terminul usitat de o lună, nu se consideră. Folia se expediază exact.

Primirea abonamentului nu se notifică trimitătorului în nici un cas. Ce fac alte foi, pentru mine nu-i scriptură.

Am dispus, ca restanțele de abonament se vi se notifice prin corespondințe postale.

Calendariul Calicului pe anul 1895,

BCU Cluj / Central University Library Cluj

în curând va ieși de sub tipariu.

Unic în felul său, cu multe ilustrațiuni humoristice și satirice, conținut original, Calendariul costă 36 cr. sau 1 franc.

Abonenții ordinari ai Calicului, care pentru anul 1894, deși au plătit întreg abonamentul până'n 1 Ianuarie, n'au primit calendariul din lipsa de exemplare, vor primi calendariul anului 1895 gratuit, ori mai rămân ori ba a se număra între abonenții noștri.

Abonenții noi și vechi, care până în 1 Ianuarie viitoriu ne trimit d'odată întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci primesc calendariul gratuit.

Abonenții cu prețuri reduse, cât și cei-ce plătesc abonamentul în rate, primesc calendariul cu 36 cr. sau 1 franc, franco.

Administrațiunea Calicului.